

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006. december 31-ig hatályban lévő spanyol szabályozás szerint a külföldi illetőségűek tőkejövedelme 35 %-os arányos kulccsal adózott, míg a belföldi illetőségűek tőkejövedelmére progresszív tarifa vonatkozott, ha a vagyontárgyak egy évnél kevesebb ideig maradtak tulajdonukban, és 15 %-os arányos adó, ha a kérdéses vagyontárgy egy évet meghaladó időtartamban volt a tulajdonukban. Következésképpen a külföldi illetőségűek által viselt adóteher magasabb volt, ha vagyontárgyaikat a megszerzéstől számított egy év eltelte után értékesítették. A vagyontárgyaknak a megszerzést követő éven belül történő elidegenítése esetén is a külföldi illetőségűek magasabb adóterhet viseltek, kivéve, amikor a belföldi illetőségű adóalanyokkal szemben alkalmazott általános adó meghaladta a 35 %-ot (amire csak nagyon jelentős tőkejövedelem esetén került sor).

A Bizottság azt állítja, hogy nem létezik objektív különbség az adóalanyok e két csoportja között, ily módon a külföldi illetőségűek magasabb adóterhe olyan hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely jogellenesen korlátozza a munkavállalóknak az EK 39. cikkben és az EGT-megállapodás 28. cikkében előírt szabad mozgását, valamint a tőkének az EK 56. cikkben és az EGT-megállapodás 40. cikkében előírt szabad áramlását.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-425/03. sz., AMS Advanced Medical Services GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2007. október 18-án hozott ítélete ellen az AMS Advanced Medical Services GmbH által 2007. december 31-én benyújtott fellebbezés

(C-565/07. P. sz. ügy)

(2008/C 64/34)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: AMS Advanced Medical Services GmbH (képviselő: S. Schäffler ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), American Medical Systems, Inc.

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság 2007. október 18-i ítéletét;
- az alperest és a fellebbezési eljárásban másik félként eljáró felet kötelezze ezen eljárás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a közösségi jog Elsőfokú Bíróság általi megsértésén alapul. Az Elsőfokú Bíróság már nem engedélyezte, hogy a fellebbező a felszólalót csupán a fellebbezési tanács előtti eljárásban hívja fel a védjegye használatának bizonyítására. Az Elsőfokú Bíróság ezzel figyelmen kívül hagyta a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal fórumai közötti funkcionális folyamatosság elvét, és megsértette a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdését, valamint 74. cikkét.

Az OHIM szolgálatai közötti funkcionális folyamatosság elve szerint ugyanis a fellebbezési tanácsnak a fellebbező által mind a felszólalási osztály előtti eljárásban, mind pedig a fellebbezési tanács előtti eljárásban előadottak összessége alapján kellett volna meghoznia határozatát.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2007. december 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Financiën kontra Stadeco BV

(C-566/07. sz. ügy)

(2008/C 64/35)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Staatssecretaris van Financiën

Alperes: Stadeco BV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a hatodik irányelv⁽¹⁾ 21. cikke (1) bekezdésének c) pontját, hogy abban a tagállamban, amelyben a számla kiállítója lakik vagy letelepedett, HÉA-fizetési kötelezettség nem áll fenn, ha a számla kiállítója a számlán a hozzáadottérték-adó összegét olyan tevékenység címén tüntette fel, amely a HÉA-ra vonatkozó közösségi szabályozás alapján egy másik tagállamban vagy egy harmadik államban végzett tevékenységnek minősül?
- 2) Nemleges válasz esetén: jogosultak-e a tagállamok abban az esetben, ha egy számlát a hatodik irányelv 21. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a HÉA levonására nem jogosult címzett részére állítottak ki (úgy, hogy nem áll fenn az adóbevétel-kiesés veszélye), a számlán tévesen feltüntetett és ezért e rendelkezés alapján fizetendő HÉA helyesbítését ahhoz a feltételhez kötni, hogy az adóalany az átvevő részére utólagosan olyan javított számlát állít ki, amely nem tartalmazza a HÉA összegét?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

Raad van State (Hollandia) által 2007. december 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Minister voor Wonen, Wijken en Integratie kontra Woningstichting Sint Servatius

(C-567/07. sz. ügy)

(2008/C 64/36)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van state (Hollandia).

Az alapeljárás felei

Felperes: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie.

Alperes: Woningstichting Sint Servatius.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az EK-Szerződés 56. cikke értelmében vett tőke szabad mozgása korlátozásáról van-e szó, ha előzetes miniszteri

engedély nélkül nem végezhet határon átnyúló tevékenységeket az a vállalkozás, amelyet a törvény a hollandiai lakásügy érdekeinek előmozdítására hagy jóvá, amely célra e vállalkozás állami forrásokat vehet igénybe, és amely törvényi előírás alapján kizárólag a lakásügy érdekében és alapvetően Hollandiában tevékenykedhet (jóváhagyott szervezet)?

- 2.a) Tekinthe-e valamely tagállam a lakásügy érdekeit az EK-Szerződés 58. cikk értelmében vett közrendi indoknak?
- 2.b) Tekinthe-e valamely tagállam a lakásügy érdekeit a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő oknak?
- 2.c) Tekinthe-e különösen valamely tagállamnak a lakásügyi rendszere hatékonyságához és finanszírozhatóságához fűződő érdeke az EK-Szerződés 58. cikke értelmében vett közrendi indoknak vagy a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő oknak?
- 3.a) Ha valamely jóváhagyott szervezet esetében az 1) kérdésben említett előzetes engedély követelménye olyan korlátozásnak minősül, amely a 2.a), 2.b) és 2.c) kérdés értelmében igazolható, szükséges és arányos-e ez a követelmény?
- 3.b) Az a tagállam, amely erre az igazolásra támaszkodik, széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik-e az érintett közérdek mértékének és ezen érdek előmozdítása módjának a meghatározása során? Van-e itt jelentősége annak, hogy a Közösség a lakásügy területén nem vagy alig rendelkezik hatáskörrel?
- 4.a) A tőke szabad mozgása korlátozásának igazolása érdekében hivatkozhat-e valamely tagállam az EK-Szerződés 58. cikkében említett és a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő okok mellett vagy ezekkel összefüggésben az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésére, ha az érintett vállalkozásoknak különleges jogokat biztosítanak, és e vállalkozások általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával vannak megbízva?
- 4.b) Az EK-Szerződés 58. cikkének értelmében vett közrendi indok és a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő okok megegyeznek-e tartalmilag az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésében említett általános gazdasági érdekekkel?
- 4.c) Az érintett tagállam által az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdésére történő hivatkozásnak, miszerint a különleges jogokkal felruházott érintett vállalkozások általános gazdasági érdekű feladatokat látnak el, nagyobb súlya van-e, mint az EK-Szerződés 58. cikkének értelmében vett közrendi indokra és a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismert közérdeken alapuló kényszerítő okra való hivatkozásnak?